

NOVICE

Glasilo Socialistične
zveze delovnega ljud-
stva občin
Kočevje in Ribnica

Izdaja CZP »Kočevski tisk« Kočevje.
Urejuje uredniški odbor. Odgovorni
urednik France Grivec. Uredništvo in
uprava: Kočevje, Ljubljanska 14/a. Te-
lefon upr. in uredništva 86-090. Letna
naročnina 800 din, polletna 400 din in
jo je treba plačati vnaprej. Za in-
zemstvo 2000 din oziroma 3 ameriške
dolarje. Tekoči račun 800-27-1-265 pri
NB podružnica Kočevje

Leto VIII. - št. 45

KOČEVJE 1. novembra 1963

Cena 20 din

USTANOVLJEN JE OBČINSKI ODBOR SINDIKATA INDUSTRIJE IN RUDARSTVA

Najvažnejša storilnost

Pretekli letek je bil v Kočevju ustanovni občni zbor občinskega odbora sindikata industrije in rudarstva. Iz poročila in razdrave je bilo razvideti, da bo glavna naloga novega sindikalnega odbora, ki zajema 9 delovnih organizacij, kako izboljšati storilnost dela v naših delovnih organizacijah in kako vzporedno zmanjševati materialne stroške ter skrbeti, da bodo osebni dohodki naraščali skladno s skladi in storilnostjo. Če hočemo, da bodo sindikalne podružnice po podjetjih tem nalogam kos, je nujno, da je v izvršnih odborih sindikalnih podružnic več razgledanih ljudi, vsaj predsednik pa naj bi bil tehnični strokovnjak.

Na večjo storilnost bo nedvomno koristno vplivalo nagrajevanje po delu. Prevladalo je mnenje, naj bi se čim bolj izogibali kolektivnim učinkom in ohranili ter izpopolnjevali vse oblike nagrajevanja, ki vzpodbujajo posameznika (norme, akordi itd.). Vsak delavec naj bi vedel, kakšen bo njegov osebni dohodek, če več naredi. Vse to naj bo tudi zakonjeno v statutih del. organizacij.

Nedvomno vpliva na večjo sto-

rilnost poleg sodobne opremljenosti podjetij tudi sposoben strokovni kader, ki ga pa skoro v vseh naših delovnih organizacijah primanjkuje. V nekaterih delovnih organizacijah je čutiti tudi odpor posameznih vodilnih ljudi, ki zasedajo mesta, za katera nimajo ustrezne izobrazbe, proti strokovnemu kadru. Upoštevati pa moramo, da je v interesu (Konec na 2. str.)

Obisk italijanske delegacije

Ribnica, 29. okt. — Danes dopoldan je obiskala Ribnico italijanska partijska delegacija iz Benečije. Delegacija je gost okrajnega komiteja ZK Ljubljana. Med kratkim postankom v Ribnici so si ogledali kraj, predvsem pa so se zanimali za trgovino z znanimi ribniškimi spominki, ki so jih precej tudi kupili. V splošno veselje so ugotovili, da je tudi pri njih kuhinjski valjar (za testo) znamenje ženske demokracije...

Po ogledu Ribnice so se italijanski gostje odpeljali proti Kočevju.

Z ustanovnega občnega zbora sindikata industrije in rudarstva

Delegacija italijanske KP v KOČEVJU

Kočevje 29. oktobra — Danes je obiskala Kočevje sedemčlanska

delegacija Regionalnega komiteja KP Italije za Benečijo, ki jo je vodil član CK KPI in sekretar Regionalnega komiteja Spartaco Marangovi.

V razgovoru s predstavniki družbenih in političnih organizacij Kočevja — razgovor je bil v dvorani občinskega komiteja ZK — so se italijanski tovariši zanimali predvsem za delo samoupravnih organov, planiranje v gospodarskih organizacijah, za odnose med komuno in podjetjem in še za nekatera druga politična in gospodarska vprašanja. Po razgovorih so obiskali še obrat KGP Mlaka in Kemično tovarno »Melamin«, kjer so se razgovarjali tudi s predstavniki organov delavskega samoupravljanja. Popoldne so si ogledali še dom telesne kulture in Seškov dom, kjer so se seznanili tudi z razvojem oblasti na Slovenskem.

so bili med nami še pred nekaj dnevi, vsi pa so nam bližnji kakor bratje. Tako tudi tisti, ki počivajo svoj večni sen daleč od domov, daleč od družin, v gozdovih, po košenicah, še bolj pa oni, katerih poslednji pepel je zločinska roka raztrosila na vse štiri strani neba. Ni jih.

Se poseben spomin naj bo posvečen tovarišem, ki so v najtežjih dneh darovali svoja življenja za današnje lepe dni, za svobodo in srečo tisočev bratov. Tudi njim naj velja topla beseda zahvale in neumrljivega prijateljstva...

Spet stojimo, naši dragi, sklonjenih glav in z bolečino v srcih nad vašimi poslednjimi domovi. V tem žalostnem, turobnem dnevu, dnevu mrtvih, smo spet poromali na pokopališča, na grobišča in vam v zahvalo prigali sveče, vam prinesli venec in cvetja, ter v bolečini globoko sklonjeni, izrekli besedico zahvale vseh nas.

Spomin beži nazaj, v preteklost, iz mrzle megle pa prši rahel jesenski dež, da še bolj poveča tegobnost dneva. Spominjamo se številnih svojcev, nekatere poznamo le še iz pripovedovanja starejših, drugi

Pripravljamo STATUTE

VPRAŠANJE: Ko smo se na prvem sestanku komisije za sestavo statuta pogovarjali, kako bi se tega dela lotili, je član komisije vprašal, zakaj sploh rabimo statut in kdo zahteva, da ga moramo imeti. Menil je, da smo tudi do sedaj dobro delali, preselili plan in tako bi bilo tudi v bodoče. Zakaj bi si belili glave s paragrafi? Predsednik komisije mu ni znal točno odgovoriti in mu je dejal, da občina zahteva, da sestavimo statut in če ga imajo povsod, tudi mi ne moremo biti izjema.

Prosimo vas pojasnite nam, zakaj moramo imeti statut?

ODGOVOR: Ustava določa, da mora vsaka delovna organizacija (podjetja, obrti, zadruga in samostojni zavodi) do začetka aprila imeti in sprejeti svoj statut. Torej tu ne moremo razpravljati o tem ali bi ga pripravljali ali ne. Če bi podjetje do takrat ne imelo statuta, bi ga v skrajnem primeru lahko tudi ukinili. Toda zakaj mora vsaka delovna organizacija imeti svoj statut?

Da je podjetje nastalo in pričelo poslovati, je potrebno, da se vpiše v register pri sodišču. Pogoj za vpis pa je, da ima poleg drugega tudi pravila svojega poslovanja. Z novo ustavno ureditvijo imenujemo ta pravila statut.

V vsaki organizirani družbi, pa naj gre to za gostilniško omizje ali najbolj organizirano družbo — državo — obstojajo pravila, po katerih se ta družba ravna. Ni najbolj važno ali so ta zapisana ali ne! Važno je, da se po njih ravna.

Delovna organizacija je prav gotovo taka oblika kolektivnega dela ljudi, ki zahteva dokaj natančno organizacijo, v kateri je jasno določeno, kaj kdo mora in kaj ne sme delati. Če bi tega ne bilo, bi imeli anarhijo. S predpisi, ki veljajo za vse delovne organizacije, ni mogoče podrobno urediti posebnosti vsake delovne organizacije. Kdo in kako sprejema ali odpušča člane kolektiva, kako bo urejena organizacija proizvodnje, delovna disciplina, pravice in dolžnosti članov kolektiva itd. Vse to v vsaki delovni organizaciji nekdo določa. Če to ni pravno in za vse obvezujoče urejeno v pravilih ali po novem v statutu, bo o tem odločala peščica vodilnih uslužbencev, ali celo ena sama oseba.

Ali ni torej bolj prav in koristno, da si ves kolektiv svoje dolžnosti in pravice sam kroji in zapiše v statut?

Kdaj v Kočevju mleko, kruh in pijače na dom?

● Kočevska gospodinja, ki gre nakupovat, mora pogosto nositi domov že toliko drugih predmetov, da se raje odloči kupiti liter ali dva manj mleka, večkrat tudi manj kruha in že pri tem je toliko obložena, da na nakup piva ali kakšne druge pijače sploh ne pomisli.

● Nekateri gospodinjje prosijo tudi sosedove otroke, naj bi jim šli kupiti še liter ali dva mleka in morda še kaj drugega. Za uslugo jih nagrade za deset ali več dinarji ali morda s čim drugim.

● Marsikdo bi si včasih rad privoščil doma pivo, vino, sadni sok ali kakšno drugo pijačo, pa je ni doma, v gostilno ali trgovino pa se mu ne da.

● Včasih bi si družina rada privoščila mleko ali belo kavo, pa pijejo črno kavo ali čaj, ker gospodinja ni mogla vsega prinesiti domov.

● Zgodi se tudi, da mati zmanjša zvečer obrok kruha, da ga bo nekaj še za zajtrk, ker ga je pozabila dovolj kupiti ali pa je bila že z drugim preobložena, ko se je vračala z nakupa.

● Se pravi, da bi v Kočevju porabili verjetno občutno več mleka, kruha, pijač in drugega, če bi naša podjetja dostavljala vse to na dom, razen tega pa bi razbremenili gospodinjje težkega nošenja.

In kaj pravijo zastopniki podjetij?

KGP — O DOSTAVI MLEKA NA DOM SMO ŽE RAZMISLJALI

Inž. Franc Goršič, vodja kmetijskega sektorja:

— O dostavi mleka na dom smo že razmišljali. Seveda bi se zaradi tega mleko nekoliko podražilo. Ker je razvažanje mleka v steklenicah precej nerodno in težko (steklenice so krhke in težke), smo napravili izračun, za koliko bi se mleko podražilo, če bi ga dostavljali pakiranega v »tetrapaku«. Za to obliko se nismo odločili, ker bi se mleko podražilo za okoli 10 din pri litru. Tako veliki stroški bi bili predvsem zato, ker prodamo v Kočevju le po 1000 do 1300 litrov mleka na dan. Če bi s tako pakiranim mlekom prodali še na druge trge (n. pr. na Reko) pa bi se ta nov način pakiranja znatno pocenil. Povsem pa je jasno, naj ne bi v Kočevju več dolgo dobivali mleka tako, kot ga doslej. Vprašanje pa je, če je nove oblike dostavljanje mleka bolj poklicana uvesti trgovska mreža ali mi. Verjetno bi bilo ceneje, če bi dostavo mleka prevzela trgovina.

MESO NA DOM ALI SAMOPOSTREŽNICA?

Inž. Goršič je povedal tudi, da bomo v Kočevju v doglednem času dobili verjetno tudi samopostrežno mesnico, ki naj bi bila predvidoma v prostorih sedanje tržnice. Tu bi gospodinjje dobile meso že zavito v vrečke. Seveda bodo v prodajalni hladilne vitrine, ki bodo precej stale (manj bi se verjetno obnesel hladilni voz, če bi nameravali tudi meso razvažati po hišah). Samopost-

režna mesnica pa bi bila hkrati edina mesnica v Kočevju. To bi med drugim imelo tudi to dobro

na predpiše pakiranje kruha in peciva, če so za to podani materialni in tehnični pogoji.

Le še dober korak nas loči od zime (mrz je pa že sedaj) in potrebna je bogata ozimnica. Po lanski hudi zimi se bomo letos bolje založili z drvni...

stran, da bi ukinili vse sedanje mesnice, ki so v glavnem v neprimernih prostorih in mesarija bi potrebovala manj mesarjev.

PEKARIJA — O DOSTAVI KRUHA NISMO RAZMISLJALI

Direktor Pekarije Jože Adamič: — O dostavi kruha na dom pri nas še nismo razpravljali, niti ne vemo, za koliko bi to kg kruha podražilo. Verjetno pa bi se tudi to dalo v doglednem času urediti, če bi lahko vkalkulirali nastale stroške v kruh, saj je tudi mleko, ki ga razvažajo na dom v Ljubljani, menda za 2 ali 3 din pri litru dražje. Kruh smo nameravali dostavljati z avtomobilom le gostilnam in menzam. Tudi ni še odločeno, če bomo morali kruh pakirati ali ga bomo lahko prodajali kot doslej. Novi predpis (uredba o kakovosti žitaric, mlevskih izdelkov itd.) namreč pravi, da lahko občinska skupšči-

PIJAČ SE NE BO NA DOM

Pri Trgoprometu in gostincih smo se pozanimali tudi, če imajo v bližnji prihodnosti predvideno vsaj enkrat na teden razvažanje pijač po hišah. Oboji so bili mnenja, da pri nas to še ne pride v poštev.

To je le nekaj misli in mnenj nekaterih potrošnikov in predstavnikov delovnih organizacij, ki so najtesneje povezane s potrošniki. Nekateri predlogi oz. mnenja so bolj pereči, drugi manj ali pa sploh ne. Tudi pogoji za dostavo na dom so za kak artikel bolj dozoreli kot za drug. Vsekakor pa naj bi povedali mnenja še drugi občani (morda na zborih občanov) in organi pa tudi prizadeta podjetja.

(jp)

Najvažnejša storilnost

(Nadaljevanje s 1. str.)

posamezne delovne organizacije, članov njenega kolektiva in skupnosti, da vsaka delovna organizacija skupnosti čimveč prispeva, se pravi, da je njena produktivnost čim višja, ker bomo le tako imeli vsi čimveč koristi, posebno pa člani takih delovnih kolektivov.

Produktivnost se da tudi povečati, oziroma znižati materialne stroške, če delajo delovne organizacije v več izmenah. Se pravi, da je nujno naprej sedanje zmogljivosti čimbolje izkoristiti in šele nato razmišljati o novih investicijah.

V razpravi je bilo poudarjeno, naj bi novi občinski odbor sindikata industrije in rudarstva, ki je bil na občnem zboru izvoljen, pomagal reševati vključenim podjetjem vse te in še druge probleme. Odbor naj bi skliceval delovne posvete, politične aktivne in konference, na katerih bi razpravljali in reševali posamezna vprašanja, hkrati pa bi na njih izmenjavali člani posameznih delovnih kolektivov tudi izkušnje, ki so si jih pridobili pri reševa-

nju raznih vprašanj. Sklenili so, naj bi bil med prvimi delovni posvet o izdelavi statutov, za njim pa morda posvet o prehodu na 42-urni delovni teden.

(jp)

Plan za letos bo predvidoma presežen

Svet za finance in družbeni plan pri občinski skupščini Kočevje je na zadnji seji razpravljal o oceni realizacije družbenega plana občine in o podatkih gospodarskih organizacij za plan v naslednjem letu.

Ocena kaže, da bo plan (po vnovčeni realizaciji) celotnega dohodka dosežen s 102 %, narodni dohodek s približno 100 % in zaposlenost s 95,9 %. Po oceni bo plan najugodnejše dosežen v industriji, gostinstvu in obrti. Zal pa kaže ocena tudi, da bomo v izvozu zaostali za planom kar za 19,3 % (v glavnem na račun podjetja ITAS, ki bo izpolnilo le 4 % letnega plana izvoza).

Kljub ugodnim pokazateljem ocene pa moramo ugotoviti, da nekatere delovne organizacije ne bodo dosegle plana (ITAS, Kočevski tisk in zaradi odepitve potniškega prometa tudi AVTO) in da v nekaterih gospodarskih organizacijah materialni stroški zelo hitro naraščajo.

Svet je delovnim organizacijam priporočil, naj ponovno preverijo oceno letošnje realizacije (ker meni, da je ponekod prenizka) in jo primerja z lanskimi realizacijami ter da naj gospodarske organizacije, ki zaostajajo za planom, skušajo plan (proizvodnje in izvoza) doseči.

Za prihodnje leto predvidevajo gospodarske organizacije, da bo z ozirom na letošnjo oceno znašal njihov celotni dohodek za 10,3 % več kot letos, narodni dohodek za 13,5 % več, zaposlenih bo za 1,6 % več, medtem ko naj bi znašal izvoz kar za 47,1 % več. Svet je gospodarskim organizacijam priporočil, naj plane ponovno prouče in naj temelje na izkušnjah letošnjega in lanskega leta, naj povečujejo proizvodnjo artiklov, ki jih je moč plasirati na domačem in tujem trgu, naj pri porastu produktivnosti upoštevajo uvedbo 42-urnega delovnega tedna, naj realneje planirajo investicije (predvsem njihove vire) in da naj za gospodarske investicije združujejo sredstva.

Kostanj je bilo v letu zelo lepo obrodilo. Kar pogledajte »kostanjarije« od Sv. Gregorja, kako veselo se sklanjajo nad polnimi posodami. Le časa je premalo za nabiranje. Solske dolžnosti in delo na polju neizprosno kličeeta...

»Zidarjevi« zidarji v Skopju

Gradbišče solidarnosti

Oglašamo se vam z enega največjih gradbišč solidarnosti v Jugoslaviji. Razgovori o Skopju in njegovi katastrofi so vsak dan tišji; preglasujejo jih udarci klavir, ropot kamionov in hrup dvigal.

Na vsakem koraku srečujemo delavce, oblečene v uniforme njihovih podjetij, kar vse skupaj daje vtis dobre organizacije. Ob njih pa srečujemo rumene uniforme tovarišev iz Sovjetske zveze, kakor tudi prijatelje iz Češkoslovaške, katere prepoznavamo po karakterističnih kapah. Angleži, Svedci, Nemci in drugi grade »satelitska naselja«, Sovjeti pa z buldožerji čistijo ruševine. Okrog štirideset slovenskih podjetij (1.060 delavcev) ima na skrbi izgradnjo občine Idadija II, to bi izgradnjo občine Idadija II, to bi ureditev okrog 2.000 stanovanj. Naloga je zelo pomembna, zato je treba vložiti vse sile, da bi jo pravočasno opravili. Ko se razgovarjamo s prebivalci porušenega Skopja, spoznavamo, kako so navdušeni nad delovnim poletom in enotnostjo ljudi z vseh krajev naše domovine.

Gradbena skupina SGP Zidar iz Kočevja deluje v sestavi petih gradbenih podjetij, nosilec del pa je gradb. podj. iz Grosuplja. Delo se odvija normalno, čeprav pod težkimi pogoji in z zaščitno opremo. Niše intenzivno delo v Kočevju pred proslavo nam je bilo dober trening za delo na skopskih gradbiščih. Delamo po deset ur na dan, stanujemo pa v barakah. Hrana je odlična in ima večjo kalorično vrednost kot v naši Jelki.

Tudi sodelovanje med podjetji je lepo. S skupnimi močmi smo si nabavili televizor.

Končno je tudi delo v Skopju dobra šola za vsa sodelujoča podjetja. Vse gradnje so preračunane na deveto stopnjo potresa.

Naša skupina željno pričakuje vsake NOVICE, da vidi, kako živi Kočevje. Pošiljamo prijateljske pozdrave vsem delovnim ljudem v Kočevju, posebno pa našemu kolektivu SGP Zidar.

Josip Pauček,
vodja gradb. skupine
SGP Zidar
gradbišče Skopje, p. p. 41

Razvoj ljudske oblasti v NOB

Clen 15. Ta odlok postane veljaven z objavo.

Navedeni odlok je bil objavljen 1. marca 1944. leta. To je v času, ko so se vodili še najtežji boji z Nemci, slovenskimi domobranci, ruskimi Vlasovci in ostalimi vojnimi formacijami, ki so se borile proti NOV in POS po našem ozemlju.

1. marca 1944 je SNOS objavil tudi odlok o uvedbi in organizaciji Narodne zaščite, ki je postala s tem odlokom izvršilni organ narodnoosvobodilnih odborov za javni red in varovanje prebivalstva in njegove imovine pred kriminalnimi elementi.

V navodilih za izvajanje navedenih odlokov je bilo poudarjeno, da je nastopil čas, da se začne graditi narodno oblast in slovensko državnost v okviru federativne Jugoslavije bolj načrtno, bolj sistematično in s pogledom v daljšo perspektivo, kakor so do tedaj dovoljevale in zahtevale okoliščine ter potrebe NOB. Pogoji za razvoj ljudske oblasti so dozoreli, čeprav se je še po vsej naši domovini vodila težka borba z okupatorji, ki je trajala še več časa kakor leto dni, predno je bila priborjena resnična svoboda. V ognju se je začela razvijati legalna ljudska oblast na osvobojenem ozemlju, o kateri je pisal partizanski tisk, ki je prihajal po ilegalni poti v postojanke sovražnika in pred bunkerje okupatorskih vojakov in njegovih pomagačev.

Težko si je predstavljati aktivnost, požrtvovalnost in predanost aktivistov OF in mladine danes, ko živimo v svobodi, kako so ti aktivisti in mladinci prinašali Slovenskega poročevalca in ostali partizanski tisk ter ostali propagandni material prav pred bunkerje sovražnih postojank v Kočevje in Ribnico, da so sovražniki kar besneli, ko so morali v jutrih pobirati to gradivo, da ga niso dobili ostali ljudje v roke. Nemška in domobrantska propaganda je v letu 1944 trdila, da so partizani uničeni, kar jim ljudje niso verjeli, verjeli pa niso tega niti sami domobranci, ki so imeli vsak čas priliko videti na svojih pohodih moč partizanskega orožja in razvoj ljudske oblasti. Nešteto je bilo primerov, da so dobivali Nemci in domobranci propagandni material OF in ostalih organov NOB v svoje roke, ker so zato poskrbeli aktivisti. V svojem izdajalskem delovanju pa so bili že tako globoko padli, da ves trud aktivistov ni dosegel kakega posebnega uspeha in večina domobrancev je sodelovala z nemškimi okupatorji do konca in si tako sama zadala pečat sramote in pokvarjenosti v pobijanju poštenih rodoljubov in borcev, ki so se borili za svobodo svojega naroda.

Navodila o izvajanju volitev so imela vse tiste karakteristike rednega poslovanja oblasti, kakor v današnjem času. Govorila so o združevanju manjših naselij v večje volilne enote, naravno povezanost krajev in prometne prilike, želje prebivalstva, h kateri volilni enoti se želi priključiti itd. Število članov krajevnih narodnoosvobodilnih in okrajnih skupščin je določala okrajna volilna komisija. To število se je za krajevne narodnoosvobodilne odbore od 7 do 11 članov, okrajna skupščina Banja pa je imela 35 članov.

Kandidatne liste so predlagale organizacije, ki so delale za NOB, izdelali so se spiski vseh volilnih upravičencev za posamezne volilne enote, volilni listki, prostori za volitve so se izbirali zelo skrbno, volilne komisije so skupno z aktivom skrbele za to, da so bile volitve čim bolj organizirane. Skratka, volitve v narodnoosvobodilne odbore so bile zelo skrbno organizirane.

Od Gallusa do danes

Ali ste že slišali za Pikinega Jožka, ki ga je — če tako rečemo — Levstik zelo cenil in ga v svojih spisih večkrat omenja? Pikin Jožek, ribniški ljudski pevec, je v tem času zelo rad prepeval naslednjo Levstikovo Pesem od županov:

Enkrat je bilo prerokovano,
da ta čas gorje ljudem,
kadar bo gospostvo dano
v roke kmetiškim možem.

Zdaj prišli so tisti časi,
kakor vsak lahko spozna,
vse se za gospoda glasi,
tri biriče vsak ima.

Lašče naj nam bodo priča,
kar sem rekel, da je res,
pol vasi je samga b'riča
in še 5 žandarjev vmes.

Dvorska vas in Skrlovica
z burožem naprej zvenklja,
tamkaj vlačji ploh pravica,
tam županstvo je doma.

Tamkaj so možje se zbrali,
ino rekli so tako:

»Mi zdaj bomo kraljevali,
kmetom dali za uho!« itd.

Našo pesem je Levstik zložil in jo izročil Pikinemu Jožku, da jo je prepeval ljudem, ki se v svoji starokopitnosti niso mogli sprijazniti z novo srenjsko postavo in novo kmečko gosposko, to je z župani, občinskimi svetovalci in odborniki. Kakor so prej sovražili »oberrihtarje«, se pravi izvrševalce graščinske uprave, tako jim je bila zdaj neprijetna »kmečka gospoda«. Ta se je menda v prvih časih, zlasti ponekod, res preveč košatila. Kaže, da so prav naši kraji vzdihovali pod takimi oblastnimi možmi in Levstik jih je osmešil v naši pesmi.

Levstik sam piše: »O tej pesmi si je narod šepetal na tihem, predno se je pokazala v deželi, a znala je vendar še ni živa duša. Ali zgodi se skoraj potem, da jo na ves glas Pikin Jožek javno zavzegnje po stari, zelo žalostni me-

lodiji, katerih je imel vedno dosti na zalogi, kajti petje mu je bilo namesto kose in motike. Naglo so jo nekateri kmetje od nje začeli prepisovati in po mnogih krajih Dolenjske jo še zdaj hranijo. A Pikinega Jožka je bilo pogladiti z novci predno jo je dal iz rok. Često je rekal: »Te pesmi jaz ne zapojem iz pod dobre pol merice žganja, a kako bi jo dajal prepisovat komursibodi! Debel teden dni je bilo treba sedeti za grmov, predno sem si jo vsadil v glavo, a zdaj me greje kakor nov kožuh pozimi.«

Kdo je bil ta Pikin Jožek? Rojen je bil v Ribnici, s pravim imenom Jožef Lovšin in v mladosti vzletel na vojsko, ko se je po mnogih letih doplezal desetniške oblasti. A na starost ga je tepla nezgoda kakor mnogo drugih: po svetu je hodil prosjačit in vbočajme prosit. Možiček srednje rasti je bil prosjak svoje vrste. Nikdar ni molil, kadar je iskal darov, ampak je vselej pel ter obiral samo najboljše domačine, siromaka pa se je ogibal rekoč: »Sleci nagega, če moreš«. Zelo rad se je držal gostilnic, kamor so zahajali gospoda, ker taki

vedo, kaj so šale. Ako se je kdaj ob podobnih prilikah pokazal kak drug berač, brž mu je v dlan stisnil črno petico ter ga potem jezno zapodil, a gospode je potolažil: »Jaz sem kralj vseh beračev in zato ne bodi tega, da bi moji hlapci ljudem silo delali tam, kjer najdejo mene.

Pikin Jožek je rad prepeval tudi znano ribniško pesem »o konji«, ki ima te besede:

Potlej pride Micina Pika
ino vsega konja prežmika.

Ko je odpel »Micina Pika«, se je vselej zarezal ter naglo, kakor skokoma, z ribniškim glasom povedal:

»Tu je bla muja mati in jaz sem nje ljubi sin, zetu se imenujem Pikin.«

Nekoč se mu je pripetilo, da so ga žandarji dali na odgon v Ribnico z odkazanim potom. Do Ribnice od tam je samo tri ure hoda, a on je potreboval tri tedne: za vsako uro po teden dni. Obral je v tem času Loke, Cerknico in bogve kod je še drugod lazil! Ko naposled vendar pride v Ribnico domov — kaj so mu hoteli? Smejali so se gospoda po pisarnah, ker so vedeli, koga imajo pred seboj.

PAVLE BOJC — veleposlanik SFRJ v Argentini

Z ukazom podpredsednika republike je bil za izrednega in opolnomočenega veleposlanika SFRJ v Argentini in za izrednega poslanika in opolnomočenega ministra v Paragvaju imenovan dosedanji opolnomočeni minister v Državnem sekretariatu za zunanje zadeve Pavle Bojc. Tov. Bojc se je rodil 10. XI. 1921 v Nemški vasi pri Ribnici. Po končani srednji šoli v Ljubljani je študiral na visoki šoli za javno upravo in mednarodne posle v Pittsburghu in na visoki šoli političnih ved v

Ljubljani. V NOV je sodeloval od 1941 in je imel več odgovornih funkcij. Ima tudi Spomenico 1941 in več drugih odlikovanj. Družina, ki še živi v Nemški vasi, je bila napredna; med vojno je bila z vsem srcem na strani osvobodilnega gibanja. Od njih je bil stalen stik s partizanskimi enotami na tem področju. Pavle Bojc je v partizanih izgubil dva brata, njegova sestra, dr. Franja Bidovec-Bojc, pa je bila zdravnica v znani partizanski bolnišnici Franji.

Veliko novih šol in tečajev

Prihodnji ponedeljek in torek bodo pričele z rednim poukom pri kočevski delavski univerzi nove šole in tečaji. Poleg zadnjih letnikov ekonomske srednje šole in strojne tehnične šole bodo letos imeli tudi začetne letnike ekonomske srednje šole, strojne tehnične šole, elektrotehnično šolo dvoletno administrativno šolo, dve osnovni šoli ter tečaja za strojepisje in nemščino. Že pretekli teden pa je pričela z rednim poukom višja agronomska šola.

Prihodnjo šolsko sezono bodo pri delavski univerzi odprli tudi višjo komercialno, višjo tehnično

in višjo pedagoško šolo. Da bi se v te šole lahko vpisali tudi tisti, ki nimajo končane srednje šole, imajo pa dovolj delovnih izkušenj, bodo v kratkem imeli tečaj, na katerem bodo predelali snov, ki je potrebna za sprejemni izpit na višjih in visokih šolah.

PORCELANASTE ALI LONČENE VAZE

čistimo z mlačno milnico; speremo jih v čisti hladni vodi. Trdo vodo, kakršna je zlasti v gorah, zmehčamo z dodatkom boraksa; taka voda je prijetnejša za umivanje.

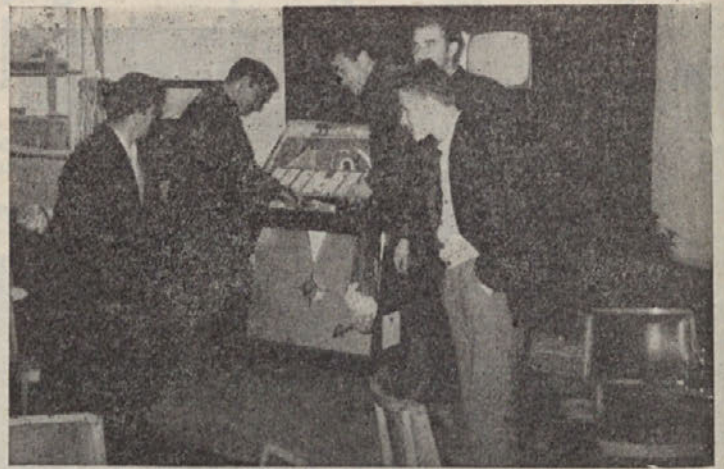
Travna gora že vrsto let privablja pozimi in poleti vrsto turistov. Tam je vedno prijetno; poleti blagodejno učinkuje prijetni gozdni hlad, pozimi so tam lepa smučišča. Pred kratkim je dom na Travnici odpravil precejšnjo vrzel: dobili so telefon, ki simbolično zmanjšuje razdaljo z dolino. — Monterji telefona pred Domom.

Foto Mohar

Ptice — naše prijateljice in dobrotnice

Naša, tudi danes še lepa in vsebinsko bogata narodna pesem, nam živo priča, kako rad je naš človek že od nekdaj imel ptice. Pomislimo le, koliko nežne ljubezni in skrbi posvečajo svojim krilatim prijateljcem zlasti otroci in stari ljudje. In prav je tako! Ptice niso le okras narave, temveč tudi naše zveste prijateljice in dobrotnice. Na polju in na vrtu, na dvorišču in v hiši, ob vodah in v gozdovih, v planinah in globelih, povsod nas spremljajo in nas pozdravljajo.

Ko sonce še dremlje za gorami in ugašajo zadnje zvezde na jutranjem nebu, se že budi iz tisoč grl vedno lepša in glasnejša pesem v pozdrav mlademu dnevu. In ko umira večerna zarja in tiho lega mrak na zemljo, še vedno ubirajo neutrudljivi pevci svoje srebrne strune. Od juga komaj dahnejo prve tople sapice čez umazano snežno odejo, pa že slišimo v mirnih nočeh čebljanje selivk, ki lete proti severu in oznanjajo pomlad. Ko zadehti volčin in se v meji pozlati češmin, ko se pobelijo češnje in zarde jablane, takrat vesele ptice v svatovski obleki prepevajo visoko pesem

Pred kratkim smo v Kočevju dobili prvo glasbeno skrinjo, avtomat, ki sicer veliko stane, je pa nujno potreben v modernem gostinskem lokalu. Imajo ga v kavarni Zvezda

In še druga pridobitev doma na Travnici: lepa, idilična nova cesta preko Zadolja. Tako je turistična postojanka še bolj odprta turistom. Na sliki: odprtitev nove ceste. — Foto Mohar

Četrtno več mleka

Na kmetijskem gozdarskem posestvu v Kočevju že razpravljajo o osnutku plana za prihodnje leto in osnutku sedemletnega plana. Značilnosti plana za prihodnje leto so predvsem, da predvideva 8 do 10-odstotno povečanje molznosti po kravi, večji prirast pri pisanju in sploh večjo proizvodnjo, kot bo letošnja. Letni plan bo sprejet predvidoma v novembru.

Sedemletni plan imajo v gro-

bem tudi že izdelan. Predvideva v glavnem izgradnjo in polno obratovanje farme za 15.000 bekonov, povečanje števila molznic od 1000 na 1800 glav, povečanje števila pisanega goveda od 2000 na 3000 glav in plemenske živine od 650 na 1000 glav, medtem, ko naj bi se mlečnost po kravi povečala za 25 odstotkov. Osutek sedemletnega plana je narejen na osnovi sedanjih površin KGP. V kolikor bodo pridobili nove površine, bo tudi proizvodnja večja.

mladoletju. Valitnice, ki so jih za svoje pernate prijatelje pritrtili na drevje dobri ljudje, hitro dobe svoje stanovalce. Koliko bitk je včasih za ta lični domek, v katerem iz drobnih jajčec kmalu pogledajo nebolgljeni kečkiki! Kmalu se po poljih in vrtovih preletavajo jate sitnih in nikdar sitih razpeljančkov.

Poletje, čas sonca, petja in veselja, se nagiblje v dobrotno jesen. Kukavica oneml, rjavi srakoper nič več ne preži na glogovem grmu, oblaki lastavic obletavajo vaški zvonik, kite škorcev paberkujejo po polju. S prvo slano pridejo sinice in taščice, v prvem snegu zažare rubinasto rdeči kalini. Copasti škrjančki vpijejo po cestah in okrog hiš oprezujejo pinože. Na oknih vzcveto ledene rože in pod težkim snegom se duše studenci. Sestradane in premražene ptice moledujejo okrog hiš in se zgrinjajo okrog krmilnic, ki jih skrbno zalaga dobrotna roka. Vedno več lačnih gostov si ob bogato obloženi mizi teši glad, da bodo lažje prenesli nočni mraz. Ko ponoči brije rezka burja, se site ptičke stiskajo v zavetnih kotičkih in sanjajo o pomladi, ki jim bo spet prinesla sonca, hrane in ljubezni. In takrat bosta spet zapela polje in gozd. Vsako drevo in vsak grm bo imel svojega pevca, ki bo razigran pel hvalnico soncu in dobrim ljudem.

MIHA MATE

Tega je bil Andrej najbolj vesel; dobiti od očeta Rjavca, je pomenilo veliko čast. Konj Rjavec je bil očetov ljubljenec in daleč naokoli ni bilo takega konja. Ob nedeljah je oče zapregel fijakar in že so drveli po prašni cesti k teti ali stricu na obisk. Kako ponosen je bil tedaj Andrej na konja in na očeta.

Zelo dobro se je spominjal tudi paše. Kradli so krompir in kadili srobot, vsak večer pa so si ob vaški izlivki prali usta, da jih ne bi dobili očetje. Nekoč so na paši spekli srako, ki jo je ujel Štefucov Nac. Zmagoslavno jo je prinesel k ognju in jim dejal: »Meso od srake, to je najboljšo, spekli jo bomo, boste videli...« Ni jim teknila, spekli so jo s perjem vred in še dolgo potem so se jim obračali želodci, če so se spomnili na Nacovo srako.

Premišljeval je tudi druge stvari. Na Podlipnikovo hruško, ki je obrodila vsako leto tako slastne medenice, ter na starega Matijo, ki ga je nekoč zalotil pri rabutanju. Dal mu je tako v zadnjico, da se je šele doma ustavil in ugotovil, da ima hlače raztrgane...

Tedaj je njegovo razmišljanje pretrgal rafal. Z ostalimi se je pognal proti gostilni. Nekoliko se mu je udiralo pod nogami, toda ne dolgo. Prekoračil je kolovoz, skoraj bi spodrsnil na sveže vrezanih kolesnicah. V njem je bila ena sama misel: čim prej priti do gostilne.

Prestrašeni Italijani so začeli skakati skozi okna in bežati proti župnišću. Malokateri ga je dosegel, mnogo prej ga je zadela krogla in ga podrla na tla. Mnogi med njimi pa so bili pijani in so le počasi začeli dojemati stvari.

Italijani so se polagoma znašli. Iz župnišča se je oglasila strojnica. Marka je začelo skrbeti. Vedel je, da ne bodo mogli zavzeti župnišča brez bombašev. Hitro se je bilo treba odločiti. Poklical je k sebi štiri fante in jim razložil, kaj morajo storiti, ko jih bo kril njihov mitraljezec. Neustrašno so se zagnali proti župnišću in odvrgli bombe.

Pošasten plamen je zajel poslopje in prestrašeni Italijani so z dvignjenimi rokami prihajali ven. Hitro so morali postopati, najti je bilo treba Marjana, še predno bo poslopje zajel plamen.

Andraž in Marko sta stekla po stopnicah proti kleti. Vrata so bila zaklenjena. Z vso silo sta se uprla vanje in skoraj padla po tleh temačnega prostora. V kotu sta zaslišala slabotne besede: »Nič, nič, vam ne povem.« Spoznala sta Marjana. Bil je zavil v nekakšne čunje, skozi katere se je kazala pretepena koža. Na obrazu so se mu poznale rane od udarcev, na katerih se je strjevala kri.

»Hudičevo so ga zdelali!« je dejal Marko. »Treba ga je čim prej odnesti od tu in mu izprati rane. Škoda, da ni šla Vera z nami, vendar bomo že kako uredili. Marjan je jeklo!«

Hitro sta ga odnesla iz župnišča, katerega so čedalje bolj požirali plameni. Grozeči zublji so objeli stene in se dvigali proti nebu. Vas se je kopala v svetlobi gorečega poslopja. Dobro so opravili svojo nalogo.

V.

Skozi polprepustno membrano neba je v vas prihajalo jutro. Od župnišča so ostali samo štrleči zidovi, tu in tam pa se je še kadilo iz ožganega lesa, na katerega je padal sneg in hotel prekriti opustošenje. Vsenaokrog so ležala italijanska trupla, katere je polagoma začela prekrivati snežna odeja. Izgledala so kot črni madeži razlitezga črnila na pivniku.

Nekaterim Italijanom je uspelo pobegniti v dolino, med njimi je bil tudi Marjanov izdajalec, zato Marko ni pustil borcem, da bi se veselili zmage. Dal je pokopati Italijane in določil skupinico, ki je krenila z Marjanom in še z nekaterimi ranjenici v taborišče. Šele potem je dal borcem nekoliko oddiha. Fantje so se raztepli v hišah, iz katerih je kmalu odmeval prešeren smeh, iz nekoliko razrušene vaške gostilne pa se je namesto hreščočih italijanskih pesmi oglasila domača, ki se je odbijala od črnivca, objela gozdove in se zopet ustavila v vasi, kjer je našla v mnogih srcih toplo in prijazno zatočišče. Oglasila se je harmonika in utrujene noge so zaplesale z brhkimi vaškimi dekletki in njihov smeh, pomešan s taktom harmonike, je odmeval po vasi, ki je danes praznovala.

Stari borec Brkač pa ni hotel ostati v hišah. »Ples je za mladino, žganci za babe, za nas pa...« obliznil se je in nadaljeval, »neka voham!«

»Ti vrabi prav gotovo niso bili brez njega. Preklete bi se mi prilgel kozarček. Gotovo so imeli kaj naropanega, preveč jih poznam, da bi bili brez njega!«

Splazil se je v šolo in tipal za stopnicami, ki so vodile proti kleti. Počasi se je priplazil do prvih vrat.

»Uh, tu pa mora biti!« je dejal in še bolj začutil, kako ga grlo peče od žeje. S težavo je odrinil zapah in se znašel v popolni temi.

Lep napredek lovske družine

Lovska družina Sodražica je zaradi svojih pomembnih zaslug v kinologiji, zlasti pa v ohranitvi in nadaljnji oplemenitvi kratkodlakega Istrskega goniča znana po vsej državi in verjetno v vsaki slovenski lovski družini. Prav tako nam njene izkušnje v pravilni gojitvi divjadi in dobrem gospodarenju z loviščem lahko v marsičem pripomorejo, da si ustvarimo približno sliko, če ne ene najboljših, pa vsaj povprečnih družin na področju lovske zveze Kočevje.

Lovišče lovske družine Sodražica meri 5390 hektarov, od tega 382 hektarov nelovne in 5008 hektarov lovne površine. Poljedelskih kultur je 2510 hektarov in gre 490 hektarov na njive, 520 hektarov na travnike in 1500 hektarov na košenice in pašnike. Gozdov je 2498 hektarov in to 500 hektarov čistih listavcev, 1200 ha čistih iglavcev in 798 ha mešanih gozdov. Prispevek za dano lovišče, ki ga vplača lovska družina v lovski sklad pri področni lovski zvezi Kočevje pa zneso 165.240 din ali 32.99 din/ha. Značaj lovišča je izrazito srednjegorski z nadmorsko višino od 500 do 1116 metrov. Konfiguracija terena je zelo razgibana in pestra, v nižavju pretežno gričevnata, v ravnici, ki na obeh straneh Bistrice preko gričevja prehaja v hribovje in Veliko goro. Značilno je, da so tudi v vrhnjih legah lepe gorske planjave, čeprav ima Velikogorski masiv tudi precej strmega sveta.

Povprečne večletne padavine (1927—1962) znesejo 1620 m/m, s ca. 25 % snega. V posameznih letih pa 2000 m/m in več, kar je zlasti za divjad nizkega lova neugodno, razen vrhnjih leg Velikogore, ker ima lovska družina umetna napajališča poleg nekaterih naravnih izvirkov.

Talna podlaga je dobra, saj j. v lovišču okrog 80 % apnenčastokraške talne osnove, na kateri je rastlinstvo in paša sladka in le za ca. 20 % silikatov, na katerih je paša več ali manj kislja. Z ozirom na prehrano divjadi so v tem lovišču prav dobri pogoji in jo je ob normalnih pogojih v vseh letnih časih dovolj. Le izjemoma, v hudih zimah, kakršna je bila pretekla, divjadi primanjkuje hrane, zato lovska družina oskrbuje 28 krmišč za jelenjad in srnjad, zraven tega pa še 94 solnic. Velik korak v tej smeri je narejen prav to leto.

Pomladanski stalež divjadi letos se ocenjuje na: 32 kosov jelenjadi, 510 srnjadi, 6 medvedov, 8 gamsov, 180 zajcev, 250 gozdnih jerebov, nad 50 poljskih jerebic nekaj fazanov, pa tudi divje svi nje so občasni gostje.

V lovišču se občasno pojavijo tudi volkovi. Pohvale vredno dejstvo je, da take izgube družina skrbno zasleduje in takoj med letom izgubam dejanskim in gospodarskim staležem primerno korigira plan odstrela. Pri bonitiranju lovišča je velikogorski revir, ki meji na lovišče Loški potok in »Rog« (Jelenov žleb) s površino 1500 ha opredeljen za gojitev jelenjadi, preostalih 3508 ha lovišča pa je bonitirano za srnjad.

Po izvedbi ocenjevanja posameznih bonitetnih elementov, kot so: višinska lega, ekspozičija,

konfiguracija terena in voda, tla, pritalna vegetacija, gozd, travniki v gozdu, obmejnost gozda na polje, prehrana, mir v lovišču in podobno, je lovišče doseglo 82 točk in je uvrščeno v II. bonitetni razred, ki prenese gospodarsko znosljiv stalež 9 srnjadi na vsakih 100 ha, zveto z ozirom na prehrano 1 kos jelenjadi za 3 kose srnjadi. Dejanski stalež pa je ocenjen na 12 kosov na 100 hektarov in takšen, če upoštevamo jelenjad, približno tudi je.

Na svojem rednem posvetu 29. septembra 1963 je lovska družina ponovno ocenila stanje in razmere v lovišču. Ugotovili so, da imajo v lovišču 28 krmišč za jelenjad in srnjad, ki jih bodo do 15. novembra obložili z deteljo. Ponekod, kakor n. pr. v Globoki dolini, so pokosili seno in ga soljenega zložili v stoge. Redno oskrbujejo 94 solnic, 3 umetna napajališča za jelenjad, eno medvedje krmišče, krmišče za pernato divjad, 8000 m lovskih steza, 15 visokih prež, lovsko kočjo z 10 ležišči v Travnici gorji in na novo zgrajen bivak z dvema ležišči pri Pristavi. Vse to delo izvajajo člani prostovoljno, zato tudi blagajna družine ne stoji slabo.

Končno so na tem posvetu ugotovili še, da je bilo med rukom stalno 12 in več rukajočih jelenov, 2 pa sta bila strokovno in lovsko pravično odstreljena. S posebnim zadovoljstvom in čestitkami so podelili spričevalo o opravljenem lovskem izpitu tov. Štupiči, Levstiku in Plestenjaku, kakor tudi diplome članom strelske ekipe, ki je na tekmovanju področne lovske zveze Kočevje dosegla II. mesto, končno na še največje priznanje pisarni Travnogorski, ki ga je dosegla na mednarodni kinološki razstavi v Mariboru, kjer je sprejela pokal Kinološkega saveza SFRJ v Beogradu za najlepšo vzrejno skupino psov domače pasme.

Že teh nekaj podatkov o LD Sodražica in njenem zadnjem posvetu pove, da naše lovske organizacije, kljub nekaterim težavam in napakam, le uspešno napredujejo, čuvajo in skrbno gojijo divjad ter več ali manj pravilno gospodarijo z lovišči, česar pa nekateri »kritiki« ne vidijo in nočejo razumeti.

Tone Ožbolt

Stroga vzgoja

Otroci, ki jih starši prestrogo vzgajajo, se nagibajo izven družine k posebnemu divjaštvu in pretirani razposajenosti ter se na ta način sproščajo.

Starši so v svoji vzgoji preveč ali premalo zahtevni. V prvem primeru je otrok preobremenjen, v drugem pomehkužen.

Starši otrokom premalo ali preveč zaupajo. Premalo zaupajo svojim otrokom, ker so prepričani, da je človek slab in da ga je treba zato zlasti v otroških letih z mnogimi zapovedmi in prepovedmi vzgajati. Otrok je utesnjen v svojem odločanju in išče zaupanje drugje, medtem ko se od staršev notranje oddaljuje.

»Primaknite trideset rubljev državljani, le brž! Ne vidite, da dama čaka? NO!«

Hipolit Matvejevič ni kazal prav nič volje, seči po denarju.

»No, kaj zijate vame ko vojak v uš? Ste ponoreli od sreče?«

»Nimam denarja,« je končno izmumljal Hipolit.

»Kdo ga nima?« je vprašal Ostap zelo tiho.

»Jaz.«

»Pa dve sto rubljev?«

»Eeee, izgubil sem jih.«

Ostap je prebodel Vorobjaninova z očmi ter hitro ocenil upalost obraza, bledico lic in nabuhle mešičke pod očmi.

»Denar sem,« je sovražno siknil, »mrha stara!«

»Torej boste plačali?« je vprašala gospodična.

»Samo hipec,« je odgovoril Ostap z očarljivim nasmehom. »Majčken nespozrazum.«

Bilo je še kanec upanja. Morebiti bi se dala pregovoriti, da počaka na denar.

Tedaj je prišel Hipolit Matvejevič do sape; slina mu je kar prišla iz ust:

»Dovolite,« je odsekano spregovoril, »čemur komisijske pristojbine? Nič nam ni znanega o takšnih taksah. Treba bi nas bilo prej obvestiti. Ne mislim plačati tistih trideset rubljev.«

ILF IN PETROV

Dvanajst stolov

43

»Dobro,« je odsekano odgovorila gospodična. »Tako bom vse uredila.«

Odnese la pobotnico licitatorju in mu nekaj šepetala. Ta je v hipu vstal. Brada mu je sijala v siju močnih električnih luči.

»Po licitacijskih pravilih,« je glasno oznanil, »mora oseba, ki se brani plačati polno vsoto za kupljeni predmet, zapustiti dvorano. Kupčija s stoli je razveljavljena.«

Osupla prijateljica sta negibno obseдела.

»Prosim!« je zarohnel licitator.

Učinek je bil velik. Med občinstvom se je zaslislal velik smeh, Ostap pa vendarle ni vstal. Takih udarcev že dolgo ni okusil.

»Prooooo-sim vaju!« Licitatorjev glas ni dopuščal ugovora.

Smeh v dvorani je postal glasnejši.

Odšla sta. Malokdo je odšel iz licitacijske dvorane s tako grenkim občutkom. Prvi je stopal Vorobjaninov. S povešenimi koščenimi rameni, v kratkem sukniču in v bedastih baronskih škornjih je stopal ko žerjav, čuteč za seboj topli, prijateljski pogled velikega kombinatorja.

Ustavila sta se v sobi poleg licitacijske dvorane. Zdaj sta mogla gledati na licitacijsko tržišče samo skozi steklena vrata. Pot tjakaj jima je bila zaprta. Ostap je prijateljsko molčal.

»Nesramne navade,« je bojzljivo zamomljal Hipolit, »skrajna neotesanost! Na milico bi se bilo treba pritožiti.«

Ostap ni nobene znil.

»Prav res, hudič vedi, kaj je to!« se je še naprej hudoval Vorobjaninov. »Delovnega človeka bi na meh odrli! Zaboga... Za deset starih stolov dve sto trideset rubljev! Človek bi znorel.«

»Da,« je trdo odgovoril Ostap.

»Mar ni res?« je ponovno vprašal Vorobjaninov. »Človek bi znorel!«

»Lahko da.«

Ostap je stopil trdo k Vorobjaninovu, se ozrl na vse strani in trdo usekal prvaka v bok s kratkim, za tuje oko nevidnim udarcem.

»Tu imaš milico! Tu imaš odiranje delovnega človeka vseh dežel! Tu imaš nočno lazenje za puncami! Na, mrha, siva! Na, bes te plentaj!«

Hipolit Matvejevič ves čas eksekucije tudi pisnil ni.

Opazovalcu bi se moglo zdeti, da se sin spoštljivo pogovarja z očetom, le da oče precej živahno stresa z glavo.

»No, zdaj se pa poberi!«

Ostap je direktorju podjetja obrnil hrbet in se zagledal v licitacijsko dvorano.

Hipolit Matvejevič je še vedno stal zadaj z rokami ob hlačnih šivih.

»A, vi ste še tu, veliki družabnik! Hajdi stran, no!«

»Tova-ariš Bender,« je zaprosil Vorobjaninov, »tovariš Bender...«

»Poberi se, proč! In k Ivanopulu mi ne pridi več! Vrgel te bom na cesto!«

»Tova-ariš Bender...«

Ostap se ni več menil zanj. V dvorani se je zgodilo nekaj, kar je tako zelo pritegnilo Ostapovo pozornost, da je malce odprl vrata in napel ušesa.

»Vse je šlo po vodi,« je zamomljal.

»Kaj je šlo po vodi?« je priliznjeno vprašal Vorobjaninov.

»Stole prodajajo posamič, sto zločjev! Morebiti se želite vtakniti v kupčijo. Prosim! Ne zadržujem vas. Samo dvomim, da bi vas pustili. Sicer ste pa tako in tako suhi.«

Tisti čas se je v licitacijski dvorani zgodilo sledeče: licitator je zavohal, da

mu ne bo uspelo izplesti iz občinstva dve sto rubljev hkrati — precej velik denar za tistih nekaj ljudi, ki so še ostali v dvorani — pa je sklenil iztisniti dve sto rubljev po drobtinah. Stole so znova dali v prodajo. To pot po kosih.

»Stirje stoli z dvora, orehovi, oblažinjeni, Gambsovo delo. Trideset rubljev. Kdo da več?«

Ostapu se je hitro povrnila poprejšnja odločnost in hladnokrvnost.

»No vi, zaljubljeni maček, stojte tu in se ne ganite. Čez pet minut bom nazaj. Vi pa opazujte, kako in kaj. Tudi en sam stol vam ne sme uiti!«

V Benderjevi glavi je v hipu dozorel načrt, edino mogoč v tako težavnih razmerah, v kakršnih sta se znašla. Zdirjal je na petrovko, krenil k najbližjemu asfaltnemu sodu in se začel pogajati z brezprizorniki (postopači).

Kot je obljubil, se je vrnil k Hipolitu čez pet minut. Brezprizorniki so stali nared ob vhodu v licitacijske prostore.

»Prodajajo, prodajajo,« je zašepetal Hipolit. »Prodali so že štiri, potem pa dva.«

»To ste skuhal vi!« je pribil Ostap. »Veselite se! Vse sva že imela v pesti, razumete, v pesti. Ali vam to gre v butico?«

Iz dvorane se je zaslislal hreščec glas, ki ga je narava podarila samo licitatorjem, croupierjem in steklarjem.

»Pol rublja več, levo. Tri. Še en dvorni stol, orehov, sijajno delo. Pol rublja več naravnost. Prvič, pol rublja več, naravnost.«

Tri stole so prodali posamič. Licitator je najavil prodajo zadnjega. Ostapa je dušila togota. Spet se je spravljal nad Vorobjaninova. Njegovo zmerjanje je bilo polno trpkosti. Kdo ve, kako daleč bi prišel Ostap v svoji nasajenosti, da ga ni zmotil možakar v rjavi obleki, ki se je nenadoma približal. Opletal je okoli sebe z rejenimi rokami, se pripogibal, odskakoval, kot bi igral tenis.

BRANKO COPIC:

Oslovska leta

— Glejte ga, našega Baja! — smo šepetali, ponosni, da ima tako vzvišeno dolžnost. Zdel se nam je močnejši celo od širokega črnega Mucka, ki je, zadovoljen sam s seboj, samo mežikal, ko da še vedno sam zase ponavlja svoj priljubljeni izrek: — Nisem lep, sem pa zato zabit!

Naslovna pesem v Raglji je pela o črni knjigi:

— Oj Smrdonja, duša mila,
kam se je črna knjiga skrila?

Komaj so se oglasili prvi verzi, se je soba hrupno zakrohotala. Bralec je obstal, ko pa je uplahel prvi val veselosti, je glasno nadaljeval:

Ali dragocenost sveto
Krsto Bolha varuje vneto,
ali Dule zvitobučen
kruto jo drži pod ključem,
morda Mandič (le kateri)
kazni šteje v dobri veri?
Našel jo boš konec maja,
ko svoj dan praznuje Baja.

— Aha, ha, oho ho! — so rezgetali poslušalci, kajti Bajevi rojstni dnevi so med konviktaši že zdavnaj postavili slavni.

Teško si predstavljate, kako ponosni smo bili mi iz tretjega razreda, o katerih je pesem pela! Vse je v nas upiralo poglede, mi, junaki pa sedimo med njimi, ko da se ni nič zgodilo in se delamo skromne. Slavni, nepozabni čas!

Bralec se odkašlja in začne z novo pesmico:

Na vrtu Zora Kutič čiča
in pogleduje prek grmiča.
O, ljubi bogec, božja martra,
kako me ta ljubezen martra,
Kdo mi pove: mi Bobo, Baja
krog srca brca? Mi bolj Dule ugaja?

Spet naša skupina na rešetu! Baja strelja vame z očmi, sumi, da sem to jaz napisal. De-de-Ha mi moli pest pod nos in grozi:

— Vidiš tole? Samo to te bo ozdravilo pisarnja pesmi, da veš.

Nato se v Raglji zvrstijo vprašanja in odgovori: kaj ima kdo rad, o čem kdo sanja, kaj kdo želi. Ko so prebrali, kako je Dule sanjal, da je padel v zeljno kad, nam De-De-Ha šepne:

— Skoro vsak večer padem vanjo. Saj nimam zaradi lepšega ključa naše kleti.

— Zato tako smrdiš po zelju! — vzklikne Krsto Bolha.

Ko je na vrsti pesem o internatski hrani, vse napne ušesa.

Po krožnikih se čoln pelje
in lovi redko zelje.
Po kotlu brodiyo dijak
in iščejo grah v omaki.
Bratec, čas je že, da spoznaš:
mučenec je konviktaš.

— Res, hrana je čedalje redkejša, dokler nam tega ne bo dovolj, — glasno reče Škorić.

— Potem se bomo drugače pogovorili s kuharico in prefektom.

— Tudi jaz pravim, — se z globokim glasom oglasi Lazar Mucek. — Kradejo, kradejo. Sem zabit, nisem pa slep.

Tako se je, na kraju, branje Raglje končalo z ogorčenjem nad hrano. Mile Škorić je bil najostrejši.

— Čujte, s prošnjami in jadikovanjem ne bomo ničesar dosegli. Ukreniti bomo morali kaj drugega, toda samo složno. Mi iz višjih razredov smo kakor eden, kar se tiče teh mlajših, vidite, Bajeva skupina je naša.

— Tu smo! — je kriknil De-De-Ha.

— Če bi bolj skupaj držali, Dule Dabić ne bi bil letel iz konvikta, — reče Topolić.

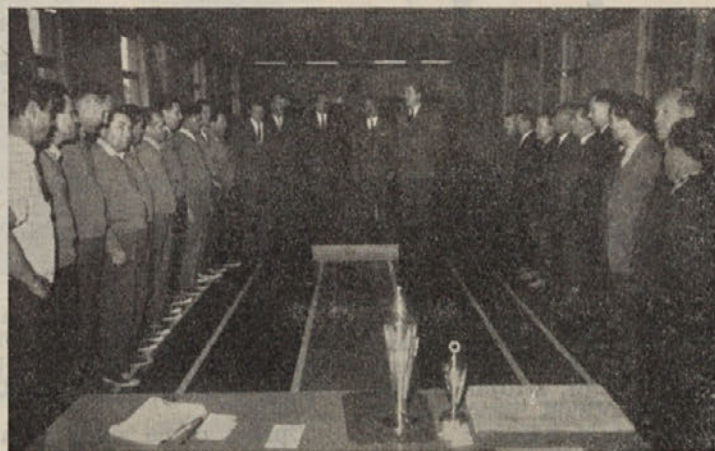
— Enotni moramo biti zato, da se vrne — se oglasi Škorić. — Vse bihaške ženske so planile v našega direktorja zaradi njega, mi smo pa tiho.

Kratke športne novice

● V soboto si je ogledal dom telesne kulture generalni sekretar Zveznega odbora za telesno kulturo Jugoslavije iz Beograda Jeremić Slobodan. Spremljala sta ga predsednik Zveze za kulturo Slovenije Janez Zemljarič in predsednik Okrajne zveze za telesno kulturo Ljubljana Metod Mikuš. Po ogledu doma je želel generalni sekretar razne podatke o telesni kulturi v občini Kočevje. Gast je bil navdušen nad domom, za katerega je izjavil, da je edinstven ne le v Sloveniji, temveč tudi v Jugoslaviji. Prepričan je, da bo nastal v Kočevju močan športni center. Izrazil je pohvalo vsem onim, ki so kakorkoli pripomogli k dograditvi doma.

Slovana iz Ljubljane. Slovan igra v Dolenjski coni izven konkurence. Igra se je končala s 27:17 v korist Slovana, kar pa ne vpliva na končno uvrstitev na lestvici. V nedeljo bodo igrali v Ribnici. Ta tekma bo odločilna za končno uvrstitev za prvo ali drugo mesto.

● Tudi to nedeljo domačim nogometašem ni zateklo. V gosteh so imeli nogometaše kluba »Bratstva« iz Zagorja. Oba moštva gostov sta bila uspešna ter premagala domačine in to člane z 2:1 in mladince s 4:2. Tako so bile za kočevske nogometaše izgubljene dragocene 4 točke.

Z nedeljskega okrajnega tekmovanja invalidskih kegljaških klubov. Zmagali so Ljubljančani, 2. Kočevje, 3. Kranj. Tekmovalo 6 ekip

Razpored predavanj o obrambni vzgoji prebivalstva

Delavska univerza Ribnica bo skupno z družbenimi organizacijami priredila od 30. oktobra do 27. novembra več predavanj s področja obrambne vzgoje. Prebivalce posameznih naselij prosimo, da se predavanj, ki jih bodo vodili priznani strokovnjaki, udeležijo v čim večjem številu.

1. tema: Obrambna sposobnost

SFRJ in pogoji obrambe malih držav v sodobni vojni:

GREGOR 3. 11. ob 10. uri v domu prosvetnega društva;
GRČARICE: 5. 11. ob 18. uri v domu — predavatelj Danilo Mohar, major JLA.

2. tema: Nuklearno orožje in njegovo delovanje:

DOLENJA VAS: 12. 11. ob 20. uri v krajevnem uradu;

GRČARICE: 12. 11. ob 18. uri v domu;

ZLEBIC: 13. 11. ob 18. uri v gostilni Ivan Klun;

ORTNEK 13. 11. ob 20. uri v gostilni Petrič;

GREGOR: 10. 11. ob 10. uri v domu prosvetnega društva. Predavatelj Polde Juren, JLA.

3. tema: Ionizirajoče sevanje in

zaščita pred njim:

ZLEBIC: 19. 11. ob 18. uri v gostilni Klun;

ORTNEK: 19. 11. ob 20. uri v gostilni Petrič;

GREGOR: 17. 11. ob 10. uri v domu prosvetnega društva;

GRČARICE: 20. 11. ob 18. uri v domu. Predavatelj Polde Juren, JLA.

4. tema: Zaščita civilnega prebivalstva pred zračnimi napadi:

ZLEBIC: 26. 11. ob 18. uri v gostilni Klun;

ORTNEK: 26. 11. ob 20. uri v gostilni Petrič;

GREGOR: 24. 11. ob 10. uri v domu;

GRČARICE: 27. 11. ob 18. uri v domu. Predavatelj Alojz Kračgelj, major JLA.

● Na kegljišču v »Gaju« je bil celo nedeljo velik vrvež. Pomerila so se moštva invalidskih sekcij kegljaških klubov ljubljanskega okraja. To okrajno prvenstvo je potekalo živahno v zelo dobri organizaciji kočevskega kegljaškega kluba.

● Rokometaši TVD Partizana Kočevje so igrali z B moštvom

ROKOMET

DOBREPOLJE : MEDVODE
(11:7) 21:20

Tako razburljive in napete rokometne tekme, kakor je bila to nedeljo med Dobropoljem in Medvodami že dolgo ni bilo. Govorili so se izkazali v zelo dobri tehnični in kondicijski formi. Tudi Dobropoljci so večkrat pokazali hiter in prefinjen rokomet, vendar jim je dostikrat pošla sap. Ze v prvih minutah so gostje z nenadnim prodorom prešli v vodstvo, kmalu zatem pa so

domači izenačili. Drugi polčas so gostje spremenili sistem igre s hitro menjavo mest in tako ustvarjali »luknje« v obrambi domačih. Petnajst minut pred koncem tekme je prišlo do izenačenja (15:15). Tik pred koncem tekme je rezultat 20:20 in nihče več ne pričakuje, da bi ena ali druga stran zmagala. Vendar se posreči Puglju, da prevara obrambo in zviša rezultat za en gol v korist Dobropolju. Z enim golom prednosti je ekipa Dobropolja osvojila dve točki... (l. t.)

p i š e j o ž e k

Dragi stric urednik!
Med nami, kočevskimi mulci, še posebno pa med »frajerji v zdelanih kavbojkih«, kakor pravi naš ata, je zavladovalo silno veselje, ko smo zvedeli za novo kulturno pridobitev našega mesta — za glasbeno skrinjo v kavarni. Vržeš vanjo tiste kovače, pa ti zaigra, kar želiš. Naš ata je pa dejal, da se bo (skrinja zaveze mladega twistarskega rodu, kakor je dejal naš ata — čeprav nisem razumel, kaj je s tem mislil) kmalu amortizirala (tudi tega še nismo vzeli v šoli), saj je celo on pričel zahajati v kavarno, odkar imajo tam »tistega vraga«, kakor glasbeno skrinjo jezno imenuje naša mama. Naš ata tudi ve, da drugod imenujejo take stvari »džu boks« ali tako nekako in da bo to ime prišlo do polne veljave šele v naši kavarni, kjer je že tako in tako večkrat na sporedu za gledalce brezplačen boks in ljudsko rajanje z masovnim razbijanjem kozarcev, miz, stolov in glav.

Ze po nekaj dneh pa je pričel

naš ata jamrati, da s tistim boksom, ki naj bi bil v zvezi z džu boksom, ne bo nič, ker se je kavarna že pričela spreminjati v otroški vrtec. Dejal je, kako so popoldne malčki, veliko manjši od »tega našega smrkavca« (s tem je kajpak mislil menel), vneto navijali tisto skrinjo, starši, ki so jih pripeljali v kavarno, pa so v miru uporabljali tisti svoj kofe s konjakom. Tako so navijali svojo »Bambino«, da so prepodili iz kavarne še penzioniste v njihovo zasebno »kavarno« v bivši Partizanovi sobi, pa tudi druge goste. Jaz pa, dragi stric urednik, ne razumem našega ata, ko se jezi na nas, saj končno mi tudi nismo stroji, ki bi se samo učili... Naj, dragi stric urednik, zaključim z besedami naše ljube mame: »Ti starina stara, le kaj sem morala dočakati, da si pričel na stara leta zahajati še v kavarno, kaj ti ni dovolj Činkel?« Takega mnenja pa je tudi za džu boks v kočevski kavarni navdušeni

Jožek

POBILI FRANCOZE

Ko so pred približno 150. leti vladali v Sloveniji Francozi, je poslalo vojaško poveljstvo iz Ljubljane v Poljansko dolino šest vojakov, ki so se nastanili v Dolu ob Kolpi in bili nekaka obmejna straža med Slovenijo in Hrvaško. Takrat je bila v knezovem gradu v Predgradu (sedanjem zadružnem domu) visoka knezova gosposčina, ki je bila nemškega duha in zato zelo nasprotna Francozom. Ta gospoda je podložne tlačane nahujskala, naj francoske vojske v Dolu ubijejo, ker so vohuni in zato nevarni. Gospoda je več mož-tlačanov tudi oborožila in ti so šli potem nad Francoze. Izročilo

pove, da so francoski vojaki pred smrtjo prosili, naj jih ne ubijejo, ker so kristjani — »pa le ne nič pomagalo, ustrelili so ih«.

Ko je nato vojaško poveljstvo v Ljubljani, za »kruto dejanje in nesrečo zvezdelo«, je šel takoj bataljon francoskih vojakov iz Ljubljane skozi Suho in Belo krajino v Predgrad, kaznovat upornike. Ljudje so za pohod zvedeli in so se poskrili po grmovju in v gozdu. Vojaki so ves Predgrad (okoli 130 hiš) požgali. Cela je slučajno ostala le ena hiša, ki jo še danes domačini imenujejo »hiša od francoskega rata« (vojne).

J. Smalcelj

KOČEVJE

ta teden za vas

KOČEVJE

Poročili so se: Petrovič Viljem, mizarški pomočnik iz Kočevja, Ljubljanska cesta 21, star 29 let in Debevc Marija, tkalka iz Dolge vasi 26, stara 20 let; Mihečič Franc, delavec iz Stare cerkve 18, star 24 let in Nosan Bernardka, trgovska pomočnica iz Stare cerkve 4, stara 19 let; Gorjanc Viktor, strojni ključavničar iz Kočevja, Bračičeva 19, star 25 let in Stefančič Marija, delavka iz Kočevja, Rudnik 29, stara 16 let.

V Ljubljani so rodile:

Krapež Jožica, delavka iz Kočevja, Ljubljanska cesta 17 — deklica; Muhvič Marija, delavka iz Stare cerkve 10 — dečka; Krizman Marija, delavka iz Kočevja, Trg svobode 53 — dečka.

V Podlogu je rodila:

Hudorovac Frida, delavka iz Zeljn — deklica.

V Novem mestu je umrla Dednikar Franciška, gospodinja iz Dolge vasi 22, stara 50 let.

DOLENJA VAS

V ljubljanski porodnišnici je rodila: Palčič Zalka, gospodinja iz Lipovca 17 — dečka.

Umrla so: Šilc Franc, kmet iz Dolenje vasi 8 (star 52 let) in Ambrožič Franc, kmet iz Rakitnice 15 (star 69 let).

LOŠKI POTOK

Rodila je Lavrič Pavla, gospodinja s Hriba 42 — deklica.

VELIKE LASČE

Umrla sta Ogrinc Marija, gospodinja iz Podkoglja 1, stara 65 let in Purkart Janez, socialni podpiranec iz Velikih Lasč 59, star 88 let.

CESTITKA

Francetu Mikuliču iz Grčaric želijo za 83. rojstni dan še veliko zdravih in zadovoljnih let v krogu družine žena Angela, sinova Ernest in Vide z ženama, hčere Angela, Tilda, Adeli, Kristina in Gusti z možmi ter štirinajst vnukov in pet pravnukov.

CESTITKA

Zalarjevima atu in mami vse najboljše ob praznovanju 30-letnice skupnega življenja ter še mnogo srečnih in zdravih let v našem skupnem krogu želijo:
Gusti, Anica in Nevi

CESTITKA

Dragi mami Katarini Leskovšek za 51. rojstni dan vse najlepše in najboljše — sin Srečko z ženo Milko.

PRODAM

Prodam motorno kolo znamke Puch Tomos — 175 ccm v brezhibnem stanju in nekaj tisoč komadov strešne opeke stare — bobrovec. — Janez Picek, Ribnica 50-a.

PRODAM

Ugodno prodam skoraj novo motorno kolo NSU-Max 175 ccm. Franc Naglič, Livold, p. Kočevje.

PLESNE VAJE

Uprava doma telesne kulture Kočevje bo organizirala plesne vaje za mladino pod vodstvom strokovnega plesnega učitelja iz Ljubljane.

Uprava doma zbira prijave v domu dnevno od 17. do 19. ure v pisarni uprave doma. Tam boste dobili tudi vsa potrebna pojasnila.

Uprava doma

OPOZORILO

Uprava doma telesne kulture Kočevje obvešča, da je prehod preko asfaltnega dvorišča doma za vsa motorna vozila prepovedan, kakor tudi za kolesarje na kar še posebej opozarjamo starše, da o tem opozorijo svoje otroke.

Vse primere in morebitno škodo bomo prijavljali pristojnim organom.

Uprava doma

PREKLIC

Podpisani Poje Stanislav iz Novega Kota št. 10 preklicujem besede, ki sem jih izrekel v gostilni v Podpreski dne 25. 8. 1963 o Cimprič Alojzu glede odkazila lesa kot neresnične. — Poje Stanislav, Novi Kot 10.

PREKLIC

Podpisane Dobravec Marija, Sarič Marija in Mihič Jožefa preklicujemo žaljive besede, katere smo širile o Virant Angeli iz Gorenje vasi št. 8 ter se ji zahvaljujemo, da je odstopila od tožbe.

Dobravec Marija, Breg 24
Sarič Marija, Ribnica
Mihič Jožefa, Ribnica

PREKLIC

Podpisana Oberstar Neža iz Grčaric št. 28 preklicujem žaljive besede, katere sem izrekla o Šega Pavli iz Grčaric št. 4 in se zahvaljujem, da je odstopila od tožbe.

Oberstar Neža,
Grčarice 28

PREKLIC

Podpisana Tanko Marija iz Nemške vasi št. 53 preklicujem izjave, katere sem izrekla o bratih Kožar Francu in Jožetu iz Nemške vasi ter se zahvaljujem, da sta odstopila od tožbe.

Tanko Marija,
Nemška vas

ZAHVALA

Ob težki in nenadomestljivi izgubi ljubljenega moža, očeta, starega očeta in brata

FRANCETA ŠILCA iz Dolenje vasi

se najiskreneje zahvaljujemo vsem, ki so nam v dneh žalosti stali ob strani in nam izrekli sožalje. Posebna zahvala dr. Pevcu za lajšanje bolečin med njegovo

mučno boleznijo, vsem darovalcem vencev in cvetja, g. župnikom in vsem, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti v tako lepem številu.

Zalujoči: žena Julijana, mati Marija, sinova Andrej in France, hčere Julka z družino, Marija, Milena in Ivanka ter ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob prerani izgubi naše ljubljene žene in mame

DEDNIKAR FANIKE

iz Dolge vasi se najlepše zahvaljujemo dr. Zakrajšek Veleni,

primariju dr. Bajcu, dr. Hübscher Francu in vsemu strežnemu osebju Novomeške bolnice, ki ste ji v njeni težki bolezni kakorkoli pomagali. Zahvaljujemo se tudi dr. Marku Vizjaku za vso zdravniško skrb. Posebno se zahvaljujemo vsem sosedom, prijateljem in sorodnikom za pomoč in tolažilne besede, ko ste nam stali ob strani v najtežjih trenutkih. Zahvaljujemo se vsem darovalcem cvetja in vsem tistim, ki ste jo v tako velikem številu spremili na njeni zadnji poti.

Zalujoči mož s sinom
in ostalo sorodstvo

Obvestilo

Gozdni obrat pri Kmetijski zadrugi Ribnica obvešča vse posestnike zasebnih gozdov, da je zadnji čas za priglasiitev sečnje gozdnega drevja za leto 1964 od 4. novembra do 20. novembra 1963. Priglas za sečnjo je na gozdnih revirjih Loški potok, Sodražica, Ribnica in Dolenja vas.

KINO

KOČEVJE: 1. do 3. novembra ameriški film »Salamon in Saabska kraljica«, 4. in 5. novembra sov. film »Zadnji strel«, 6. in 7. novembra italj. film »Vsi domov«, 8. do 10. novembra italj. film »Drakut maščevalec«.

RUDNIK: 2. in 3. nov. nemški film »Strelec v zelenem«, 9. in 10. nov. sov. film »Tahir in Suhra«.

RIBNICA: 2. in 3. nov. poljski film »Nedolžni čarovnik«, 9. in 10. nov. amer. film »Črni narednik«.

SODRAŽICA: 2. in 3. nov. italj. film »Moralista«, 9. in 10. nov. amer. film »Tonka«.

VELIKE LASČE: 2. in 3. nov. italj. film »Herkul in kraljica Lidija«, 9. in 10. nov. franc. film »Tisti, ki mora umreti«.

PREDGRAD: 2. in 3. novembra nemški film »Deklica Rosemarie«, 9. in 10. nov. ameriški film »Drevo za obešnjak«.

DOBREPOLJE: 2. in 3. novembra amer. film »Drevo za obešnjak«, 9. nov. franc. film »Lažna dekleta«, 9. in 10. nov. švedski film »Line — strastni demon«.

PONIKVE: 7. nov. franc. film »Lažna dekleta«.

BROD NA KOLPI: 2. in 3. nov. nemški film »Rdeči krog«, 9. in 10. nov. sov. film »Balada o voku«.

STARA CERKEV: 2. in 3. nov. sov. film »Aleksa Dundić«, 9. in 10. nov. amer. film »Jaguar, gospodar džungle«.

POTUJOČI KINO PREDVAJA

Nemški film »Zeleni strelec« v soboto, 2. XI. ob 17. uri na Oneku in ob 19. uri v Koprivniku. V nedeljo, 3. XI. ob 14. uri v Vitolju, ob 16.30 v Lazah in ob 19. uri v Mozlju.

Francoski film »Velike družine« v soboto, 2. XI. ob 19. uri v Crnem potoku. V nedeljo, 3. XI. ob 15. uri na Travi in ob 18. uri v Podpreski.

Prihodnji teden bomo predvajali film »Taksi in prikolica« v Dolgi vasi, Polomu, Banja loki, Fari in Kužlju. Nemški film »Ze-

eni strelec« v Starem logu, S. ru-gah in Livoldu.

Prosimo odgovorne za kinopredstave, da poskrbijo za urejeno, zatemnjeno in zakurjeno dvorano. Vstopnice prodajajo pred predstavo. Vsem je brezplačno na voljo Filmski list z vsebino filma.

PODLEGEL POŠKODBAM

V nedeljo zvečer okrog sedmih se je zgodila v Prigorici pri Ribnici težka prometna nesreča. Iz gostilne se je vračal domov v Lipovec Anton Dejak, na cesti pa ga je pri prehitovanju podrl avtomobilist Jože Oberstar iz Kočevja. Pešec je dobil težke telesne poškodbe in je naslednji dan v bolnici podlegel poškodbam.

Odkar je bila dograjena cesta Ljubljana—Kočevje, je bilo že precej prometnih nesreč, več kakor vedno doslej. V vsej ribniški občini so bile npr. pred nekaj leti v enem letu le tri prometne nesreče, letos pa jih je bilo že nad 60, od tega največ zadnji mesec. Nujno je, da vsi koristniki pazijo na varnost na cesti, pa najsi bodo to avtomobilisti, kolesarji, motoristi ali pešci. Le tako, če se bo vsakdo na cesti zavedal, da s svojo nepremišljeno stjo ogroža življenje sebi in drugim, bomo dosegli na naših cestah red.

ZAUPLJIVOST STARŠEV

Prevelika zaupljivost staršev se pa včasih tudi hudoma maščuje. Popolna svoboda mladega človeka nekako opijani in ga skoraj nujno vodi k razbrzdaniosti.

Ce premišljujemo o teh skrajnostih, se seveda vprašamo, kakšna je prava mera. Skušajmo slediti zdravemu razumu in izbrati zlato sredino, ki je ne moremo natančno določiti. Saj vsak posameznik je svojevrstno bitje, ki doživlja vzgojo na svoj način in tudi nanjo po svoje reagira.